

in memoriam mr. J. Verdam

Zondag 13 december jl. nam God tot Zich onze oud-curator Mr. J. Verdam. En donderdag 17 december d.a.v. had zich een brede schare verenigd om te Monnikendam, waar mr. Verdam op 17 juli 1883 was geboren, na een dienst in het hem zo vertrouwde kleine kerkgebouw van de Gereformeerde Kerk, hem te ruste te leggen op het kerkhof rond de monumentale grote kerk ter plaatse.

Geheel in de geest van de overledene stond Schrift en Psalmwoord in het middelpunt en was het woord van gedachtenis en troost, door dr. Kunst gesproken, gericht niet op grootmaking van de mens, maar van Hem Die in deze mens zo kostelijke gaven had gegeven.

Inderdaad kostelijke gaven! En hij heeft daarmee gewoekerd op velerlei terrein.

Zijn loopbaan bij de rechterlijke macht, waarin hij in 1931 als rechter in de arrondissementsrechtbank te Amsterdam zijn intrede deed, vond haar bekroning in het presidentschap van het Gerechtshof aldaar, wel een blijk van de grote waardering, welke zijn bijzondere aanleg voor het rechterlijk werk ondervond.

Maar naast dat veeleisende werk stelde hij ook op kerkelijk en maatschappelijk terrein zijn krachten ter beschikking. Vele instellingen heeft hij daardoor aan zich verplicht, maar wel in zeer bijzondere mate de Vrije Universiteit.

In 1927 werd hij benoemd tot secretaris van het college van Curatoren van de Universiteit, waaraan hij zelf zijn opleiding had genoten. Mr. Th. Heemskerk was toen voorzitter. Ook in latere jaren sprak hij over deze voorzitter met de grootste verering, gelijk wederzijds Heemskerk hem, o.a. blijkens de krachtige aanbeveling welke hij hem voor het rechterschap meegaf, zeer waardeerde. Het is dan ook begrijpelijk dat na het overlijden van mr. Heemskerk in 1932 Directeuren mr. Verdam in zijn plaats tot curator benoemden. En daarnaast bleef hij zich met het Secretariaat belasten, en hij heeft die dubbele taak volgehouden tot 1945, toen bij de

toeneming van het werk de combinatie volstrekt onhoudbaar was geworden. Als curator bleef hij al zijn krachten geven aan het werk, dat de volle liefde van zijn hart had.

En, terwijl hij zijn velerlei arbeid geleidelijk moest loslaten, heeft hij tot zijn 80ste jaar het curatorschap bekleed, en zelfs toen viel het hem moeilijk het werk, waaraan hij tot het laatste toe een groot aandeel had gehad, los te laten.

Zijn mede-curatoren lieten hem node gaan. Zijn medewerking was van bijzondere betekenis: niemand kende als hij met zijn veel-jarige ervaring alle verhoudingen binnen de Universiteit, en bij alles was voor hem de eigen aard van onze Universiteit — de beoefening van de wetenschap in het licht van Gods Woord — de toets voor de te nemen beslissingen. Geen werk voor de Universiteit, die hij op het hart droeg, was hem ooit teveel; ook in velerlei commissies was hij voor de Universiteit werkzaam; zijn rechterlijke mentaliteit kwam daarbij zeer te stade.

Zo heeft hij de Universiteit een mensleven lang gediend. En wij danken God voor wat Hij zo vele jaren lang in mr. Verdam aan de Universiteit heeft gegeven.